

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Благоевград, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Бельова

Членове: Лилия Масева
 Анета Илинска

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Анета Илинска Въззивно гражданско дело №
20221200500162 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Срещу Решение № 8670/04.01.2022 г., постановено по гр. д. №220/2020
г., по описа на РС - Г.Д. са постъпили въззивни жалби, както следва:

Въззивна жалба с вх. №60093/17.01.2022 г., подадена от К. П. М., ЕГН
***** и А. Д. М., ЕГН *****, двамата с адрес : с.М., ул.адрес чрез
адв. Т. Г. П..

Въззивна жалба с вх. №60207/31.01.2022 г., подадена от П. И. М., ЕГН
*****, чрез адв. Г. С. С.. Отстранени са нередовностите по въззивна
жалба с вх. №60207/31.01.2022 г., подадена от П. И. М..

С въззивните жалби са развити доводи за неправилност на атакувания
съдебен акт. Твърди се, че е нарушен материалния и процесуален закон, както
и че съдебното решение е необосновано.

Отправено е искане с двете въззивни жалби за отмяна на атакуваното
решение и постановяване на друго, с което да се отхвърлят предявените
искове.

Направени са доказателствени искания с въззивната жалба от К. П. М. и
А. Д. М., чрез адв. Т. Г. П., както следва:

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил отговор по въззивните жалби от
другата страна. Иска се да се потвърди от въззивния съд обжалваното
решение, както и да се оставят без уважение направените доказателствени

искания с въззивната жалба.

Съдът, при проверката си в закрито заседание по реда на чл.267 във вр. с чл. 262 ГПК намира подадените въззивни жалби за допустими, като постъпили в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване. Същите отговарят на изискванията на закона и са редовни.

Въззивният съд е намерил доказателствените искания - за неоснователни.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Всяка от жалбите е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от страна в първоинстанционното производство, чрез надлежен представител, насочена е срещу съдебен акт, подлежащ на въззивна проверка, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, като са извършени необходимите действия по администрирането ѝ, поради което съдът я намира за допустима.

Въззивният съд приема, че така постановеното решение на РС е валидно и допустимо. Съдът не констатира пороци, които могат да обусловят нищожност или недопустимост на решението.

Разгледани по същество, въззивните жалби са неоснователни поради следното:

Производството по делото е образувано по предявен установителен иск за собственост върху недвижим имот, с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК, съединен с иск за отмяна, по реда на чл.537 ал.2 от ГПК, на издаден в полза на ответниците нотариални актове за същия имот. При условията на евентуалност, на основание чл.33 ал.2 от ЗС, се прави искане за изкупуване на притежавана от ответника П. М. ид.част от процесния имот, при действително уговорените условия за продажба на имота, посочени в нотариалния акт за продажба на същия.

РС признал за установено по отношение на ответниците П. И. М., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.П., адрес, К. П. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: с М., адрес, и А. Д. М., ЕГН ,,,,,,,, с постоянен адрес: с М., адрес, че ищите Е. Л. К., ЕГН *****от гр.С., адрес, И. К. З., ЕГН *****, от гр.С., адрес и Н. П. П., ЕГН *****, от гр.П., адрес са изключителни съсобственици с равни квоти от по 1/3 (една трета) идеална част от недвижим имот с № 169001, в землището на гр. Г.Д., с ***, общ. Г.Д. с площ на имота 4.161 дка, НИВА, V-та категория в местността „ТАШКОВ МОСТ“, който съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД18-71/02.10.2009 г. на Изп.директор на АГКК, съставлява поземлен имот с идентификатор № 17395.169.1 (седемнадесет хиляди, точка сто шестдесет и девет, точка, едно), гр.Г.Д., Община Г.Д., Обл. Благоевград, въз основа на възстановено право на собственост по реда на ЗСПЗЗ на основание Протокол №2192 от 02.08.1993 г., Решение № 21920 от 26.04.2001 г., Протокол за въвод във владение на имоти в землището на гр. Г.Д. от 21.05.2001 г. и Скица № K00116/24.09.2003 г. - всичките на Поземлена

комисия гр. Г.Д., който имот видно от Скица на поземлен имот 15-187200-24.02.2020 г. на СГКК-гр.Благоевград е с идентификатор 17395.169.1, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/02.10.2009 г., придобит по наследство по реда на чл.9 от Закона за наследството, като низходящи на НФШ, роден на 28.10.1895 г. в с. С, бивш жител на гр.Г.Д., починал на 03.07.1984 г. и на саморъчно завещание от майката на Н. П. П. от майка и м.н. М.А, б.ж. на гр.П, починала на 25.09.2004 г., както следва:

- На Е. Л. К., като наследница на майка си пнш, с ЕГН *****, б.ж. на гр.Плевен, починала на „„„„ (видно от у-ние за наследници №14-837/25.02.2020 г. изд. от Община -гр.Плевен) - наследница на баща си НФШ бивш жител на гр.Г.Д., починал на 03.07.1984 г. (видно от у-ние за наследници №229/24.02.2020 г. изд. от Община -гр.Г.Д.) и от баща си Л.И.К., с ЕГН *****, починал на 27.01.2016 г. (видно от у-ние за наследници №14-837/25.02.2020 г. изд. от Община -гр.Плевен);

- На И. К. З., като наследница на баща си КНП, с ЕГН *****, починал на 20.06.1990 г. (видно от у-ние за наследници №455/25.02.2020 г. изд. от СО, Р-н „С“ С.)

- наследник на баща си НФШ бивш жител на гр.Г.Д., починал на 03.07.1984 г. (видно от у-ние за наследници №229/24.02.2020 г. изд. от Община -гр.Г.Д.) и

- На Н. П. П., като наследница на майка си м.н. М.А, с ЕГН *****, б.ж. на гр.П, починала на 25.02.2004 г. (видно от у-ние за наследници №6-1100-58/28.02.2020 г. изд. от Община -гр.П) - наследница на баща си НФШ бивш жител на гр.Г.Д., починал на 03.07.1984 г. (видно от у-ние за наследници №229/24.02.2020 г. изд. от Община -гр.Г.Д.) и по саморъчно завещание от майка си м.н. М.А, б.ж. на гр.П, починала на 25.09.2004 г.

ОТМЕНИЛ нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание давностно владение № 7, том I, рег. №130, дело №10 от 14.01.2020 г. по описа на Нотариус Е.Л. с район на действие РС-гр.Г.Д., вписан под №137 на Нотариалната камара, който е вписан в СВп — гр.Г.Д. с вх. рег. №66/14.01.2020 г. дв.вх.рег. №66, Акт №54, том I, дело №35,

ОТМЕНИЛ нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 9, том I, рег. №158, дело №12 от 15.01.2020 г. по описа на Нотариус Е.Л. с район на действие РС-гр.Г.Д., вписан под №137 на Нотариалната камара, който е вписан в СВп - гр.Г.Д. с вх. рег. №74/15.01.2020 г. дв.вх.рег. №74, Акт №60, том I, дело №41.

ОСЪДИЛ ответниците П. И. М., ЕГН *****, от гр.П, адрес К. П. М., ЕГН ***** и А. Д. М., ЕГН *****, двамата от с.М., адрес, община Г.Д., област Благоевград, да заплатят на ищците Е. Л. К., ЕГН *****, от гр.С., адрес, И. К. З., от гр.С., адрес и Н. П. П., ЕГН *****, от гр.П, адрес сторените по делото разноски за заплатени такси, възнаграждение на вещо лице и адвокатско възнаграждение, в размер на общо 1777 лева.

Въззивният съд намира атакуваното съдебно решение за правилно и на основание мл. 272 ГПК препраща към установената фактическа обстановка

По развитите възражения с въззивните жалби, съдът излага следното:

Решението е обосновано.

Не са нарушени основните принципи и начала на правото.

Мотивите на първоинстанционния съд сочат как е формирано вътрешното убеждение на съда и преценката, съответно анализа на доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност.

С въззивните жалби се навеждат твърдения за противоречия в свидетелските показания на свидетелите Шошолков и Божилов, които обаче въззивният съд намира за обсъдени. Оценъчната дейност на съда по писмените и гласни доказателства е ясна и се споделя от въззивния съд.

Твърдението, че П. М. е упражнявал фактическата власт върху имота чрез съпругата му М. М.а, преди смъртта и през 2004 г. не се доказва и не е противопоставяно в процеса. Видно от Констативен нотариален акт № 7, том I, рег. №130, дело №10 от 14.01.2020 г. по описа на Нотариус Е.Л. с район на действие РС-гр.Г.Д., вписан под №137 на Нотариалната камара, който е вписан в СВп - гр.Г.Д. с вх. рег. №66/14.01.2020 г. дв.вх.рег. №66, Акт №54, том I, дело №35, с ответникът П. И. М. е признат за собственик по давностно владение на недвижим имот с № 169001, в землището на гр. Г.Д., с ***, общ. Г.Д. с площ на имота 4.161 дка, НИВА, V-та категория в местността „ТАШКОВ МОСТ“.

По отношение възражението във въззивната жалба, че не са взети в предвид по никакъв начин и не са обсъждани приобщените към доказателствения материал писмените доказателства, съставени по Нотариално дело №10/14.01.2020 г. по описа на Е.Л. - Нотариус в района на Районен съд - Г.Д. с рег.№137 на Нотариалната камара, в това число и заявените под клетва свидетелски показания на разпитаните по същото нотариално дело свидетели, следва да се има предвид, че събраните в нотариалното производство доказателства, чийто охранителен акт е оспорен, не могат се ползват с абсолютна достоверност за установяване придобиване на правото на собственост по давност по реда на чл.79 от ЗС, тъй като този факт следва да се установи по съдебен ред в това производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал.1 от ЗС правото на собственост по давност се придобива върху недвижим имот с непрекъснато владение в продължение на 10 години. Като елемент от придобивната давност владението трябва да бъде явно и несъмнено, да се манифестира такова поведение, което да не оставя никакво съмнение, че ответникът М. упражнява фактическата власт за себе си. Въззивният съд приема, че М. не е демонстрирал, че упражнява фактическа власт върху имота само за себе си, с оглед знанието у всички относно наследствения характер на този имот за съпругата му. Събраните гласни доказателства не опровергават този извод.

Установява се по делото, че ищите и ответника П. М. са наследници на НФШ, бивш жител на с.Скрубатно, починал на 03.07.1984 година, като

ищцата Е. К. по право на заместване от майка си Петранка Шопова, ищцата И. З. по право на заместване от баща си Кирил Шопов, третата ответница Н. П. и ответника П. М. по право на заместване от м.н. М.а.

С Решение № 21920 от 26.04.2001 г. на ПК Г.Д., въз основа на влезлия в сила план за земеразделяне и протокол № 2192 от 02.08.1993 г. за определяне категориите на земеделските земи по преписка № 2290/10.02.1992 г. от Петрана Николова Шопова, на наследниците на НФШ е било възстановено правото на собственост върху имот с № 169001, в землището на гр. Г.Д., с ***, общ. Г.Д. с площ на имота 4.161 дка, НИВА, V-та категория в местността „ТАШКОВ МОСТ“ при граници: имот №169002, Нива на В.И.Ф., имот №000196, Напоителен канал на Община Г.Д. и имот №169003, Нива на наследниците на ИИС, който имот видно от Скица на поземлен имот 15-187200-24.02.2020 г. на СГКК-гр.Благоевград е с идентификатор 17395.169.1, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД18-71/02.10.2009 г. на Изп.директор на АГКК.

С нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание давностно владение № 7, том I, рег. №130, дело №10 от 14.01.2020 г. по описа на Нотариус Е.Л. с район на действие РС-гр.Г.Д., вписан под №137 на Нотариалната камара, който е вписан в СВп — гр.Г.Д. с вх. рег. №66/14.01.2020 г. дв.вх.рег. №66, Акт №54, том I, дело №35, ответникът П. И. М. е бил признат за собственик на процесния поземлен имот. С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 9, том I, рег. №158, дело №12 от 15.01.2020 г. по описа на Нотариус Е.Л. с район на действие РС-гр.Г.Д., вписан под №137 на Нотариалната камара, който е вписан в СВп - гр.Г.Д. с вх. рег. №74/15.01.2020 г. дв.вх.рег. №74, Акт №60, том I, дело №41, ответникът П. М. е продал имота на ответника К. П. М..

По време на извършване на сделката ответника К. М. е сключил граждански брак с А. Д. М..

Със саморъчно завещание от 24.01.2004 г., м.н. М.а е завещала на дъщеря си Н. М.а притежаваните от нея 1/2 ид.част от жилище в гр.П., както и 1/2 ид.част от движимите вещи.Завещала е на дъщеря си и притежаваната от нея ид.част от възстановените им земи от наследодателя Н.Ш..Като изпълнител на завещанието е посочила сестра си Петранка Шопова.

С Протокол от 28.02.2020 г. саморъчното завещание е било обявено.Според заключението на назначената по делото съдебно-графическа експертиза, ръкописният текст и подписът на „Завещател“ в Саморъчно завещание от името на м.н. М.а от дата 24.01.2004 г. са изписани от м.н. М.а.

Не се спори по делото, а и видно от ЕГН, имената Н. П. М.а и Н. П. П. са имена на едно и също лице, а именно това е дъщерята на покойната м.н. М.а и ответникът П. И. М..

Въззивният съд намира за приложима нормата на чл.23 и чл. 25 от ЗН, и възприетата по този въпрос трайна съдебна практика. Споделят се изводите на първоинстанционния съд в насока, че : заявеното оспорване е неоснователно. м.н. М.а е завещала на дъщеря си притежаваните от нея

1/2 ид. част от жилище в гр. П., както и 1/2 ид. част от движимите вещи. Завещала е на дъщеря си и притежаваната от нея ид. част от възстановените им земи от наследодателя Н.Ш..С Протокол от 28.02.2020 г. саморъчното завещание е било обявено. Според заключението на назначената по делото съдебно-графическа експертиза, ръкописният текст и подписът на „Завещател“ в Саморъчно завещание от името на м.н. М.а от дата 24.01.2004 г. са изписани от м.н. М.а. Саморъчното завещание съдържа всички задължителни реквизити, предвидени в разпоредбите на Закона за наследството – чл. 25, ал. 1, следователно то следва да се приеме за действително. На основание чл. 27, ал. 1 ЗН лицето, в което се намира едно саморъчно завещание, трябва веднага след като узнае за смъртта на завещателя, да иска обявяването му от нотариуса. Следователно следва правният извод, че всички саморъчни завещания подлежат на обявяване, независимо от това къде са пазени. Искането за обявяване не е свързано със срок, макар законът да указва, че трябва да бъде направено веднага, след като се узнае за смъртта на завещателя. Обявяването на саморъчното завещание по реда на чл. 27 ЗН, както и вписването на препис от обявеното саморъчно завещание не са условие да се породи вещно-правното действие. Общото завещателно разпореждане по чл. 16, ал. 1 ЗН придава на лицето, в чиято полза е направено универсалното завещание качеството на наследник, който измества от наследяване /на цялото или на дробна част от него/ наследниците по закон, като наследяването по завещание е с приоритет пред наследяването по закон. Наследникът по закон наследява, само ако налично завещание не е породило действието си.

Волята на завещателката изразена в Саморъчно завещание на м.н. М.а от 24.01.2004 г., е че завещаваш на дъщеря си Н. П. М.А (по мъж П.), с ЕГН ***** нейната част от недвижим имот, находящ се в гр. Г.Д., представляващо възстановени земеделски земи по Закона за земите от наследодателя НФШ и не е заявявано оспорване или възражение относно идентичността на този имот.

Не са допуснати от първоинстанционния съд твърдяните процесуални нарушения. Установява се, че първоинстанционният съд е допуснал поправка на техническа грешка при изписване на името на пнш вместо първоначално погрешно записаното в обстоятелствената част на исковата молба — м.н. М.а. Поправката е поискана и допусната от първоинстанционния съд на основание чл. 143, ал. 2 от ГПК без да се изменя основанията на иска и без да нарушава чл. 147, т. 1 от ГПК. В провело то се съдебно заседание и в ответниците не са направили обосновано възражение.

Ето защо установителният иск за собственост и срещу Община Благоевград се явява неоснователен и правилно РС Благоевград го е отхвърлил.

БлОС намира, че фактическата обстановка по делото е изяснена от първостепенния съд обективно, като наведените в тази връзка доводи с въззивните жалби са неоснователни. Съдът е обсъдил събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, въз основа на което е изградил обосновани фактически констатации. Правните изводи на

районния съд относно основателността на предявените искове са правилни и са базирани на установените по делото факти. Настоящият въззивен състав съгласно чл. 272 от ГПК препраща и към мотивите на първостепенния съд. Въззивният съд достигна до крайни правни изводи, които са идентични с тези на първостепенния, поради което на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК, постановеното от него решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Правилно е решението на първоинстанционния съд, в частта, в която на осн. чл. 537, ал.2 ГПК, са приложени последиците от уважаването на исковата претенция, както и в частта на определените като дължими разноски.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на въззивниците не се следват разноски, а сторени такива от въззиваемата страна не са доказани.

По изложените съображения, Окръжен съд Благоевград, на основание чл.271 ал.1 във вр. с чл. 272 от ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №8670/04.01.2022 г. по гр.д. №220/2020 г. по описа на РС-гр.Г.Д..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните, че е изготвено и при условията на чл. 280 ал.1 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____